

denne Bekendtgørelse i alle de Aar, der ere hengaaede siden 1851. Men Ministeriet har i Virkeligheden faste Regler og følger disse, og der er aldrig noget vilkaarligt i Ministeriets Fremgangsmaade. Paa den anden Side skal jeg indrømme det ærede Medlem, at det vilde være nok saa heldigt for Ansøgerne, om disse Regler kunde blive offentliggjorte. Men dette har jeg ikke anset mig for berettiget til, da Spørgsmaalet om Præstekaldelsen skulde forelægges for Kirkeudvalget, og jeg fandt det derfor ikke rigtigt, at en kgl. Anordning derom udgik forinden. Det er Forholdet med Hensyn til Præstekaldelsen.

Jeg maa maaske, da Anledningen er givn, gøre en enkelt Bemærkning om, hvorledes det nu gaar med den nye Maade, som er indført derved, at Menighedsraadet, naar det ønsker det, har faaet Lejlighed til at udtale sig. Det er jo ikke lang Tid, der har været Lejlighed til at gøre Erfaringer i, men den Erfaring, jeg har gjort i den Tid, gaar ud paa, at saavel Menighedsraad som Præster vise megen Takt, megen Omtanke og navnlig megen Interesse for, at Embederne blive besatte saa forsvarligt som muligt. Og den Angst, som har været, navnlig i mange Præstekredse, for, at Menighedsraadene altid vilde skubbe de ældre Ansøgere til Side, synes at være ikke saa lidt ubegrundet. Ligeledes viste det sig, at den Angst, der ogsaa flere Steder har været for, at Præster i høj Grad skulde vise sig taktløse ved at rende rundt og agitere, har — maaske med Undtagelse af et enkelt Tilfælde — været ganske ubegrundet — til Ære for den danske Præstestand! I øvrigt viser det sig, at Menighedsraadene trindt omkring gøre store Anstrengelser for at skaffe de bedste Kræfter til deres Embeder, de overhovedet have kunnet, og at man ikke har bragt saa ringe Ofre for at gøre sig bekendt med, hvem der var Ansøgere til det paa-gældende Embede, Ofre i Retning af ved Rejser at søge Oplysninger om Ansøgernes Kvalifikationer. Det glæder mig at kunne sige dette, fordi jeg tror, at derved vil adskillig ubegrundet Frygt, men en Frygt, som fra flere Sider dog har været oppe af og til, maaske kunne faa Lejlighed til at falde til Jorden.

Jeg skal dernæst gaa over til de Bemærkninger, som fra samme ærede Medlem ere gjorte angaaende Skolevæsenet, men da ogsaa et andet æret Medlem har talt derom, og da jeg ikke kan svare saa ganske kort paa disse Bemærkninger, vil jeg hellere opsætte det til det følgende Møde.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 2, og Dagsordenen er da:

1) *Tredie Behandling af:*

Forslag til Lov om Ændring i § 5 i Lov om et kirkeligt Udvalg af 15. Maj 1903.

2) *Fortsættelse af første Behandling af:*

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.

Mødet hævet Kl. 4.

15de Møde.

Fredag den 21. Oktober, Kl. 2.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 5 i Lov om et kirkeligt Udvalg af 15. Maj 1903.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 421).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 63 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsraadet.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1905 til 31. Marts 1906.